



Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan:

G. D. DUURSMA,  
Achter de Hoven 114 bis,  
LEEWARDEN.

**Redactie:**

G. D. DUURSMA.  
J. M. VAN DEN HOUTEN.

**Girorekening**

No. 133550 - DRUMPT bij Tiel.

Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat

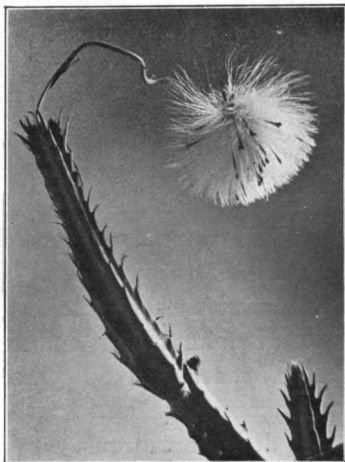
Adres:

Mej. J. J. E. v. D. THOORN,  
Amalia van Solmsstraat 80,  
DEN HAAG.

**Bestuur:** CHR. DE RINGH, *Voorzitter*, Hilversum, van Ostadelaan 23; Mej. J. J. E. v. D. THOORN, *Secretaresse*, den Haag; B. TH. KRABBENDAM, *Penningmeester*, Drumpt bij Tiel; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoven 114bis; J. M. VAN DEN HOUTEN, Rotterdam, Mathenesserlaan 364.

### SENECIO STAPELIOIDES.

De succulente composieten mogen zich in de toenemende belangstelling der verzamelaars verheugen. Trof men vroeger slechts twee of drie Kleinia's en een enkele Senecio-soort aan, tegenwoordig is



*Senecio stapelioides.*

(Sterk verkleind.)

dit aantal veel grooter. De plant, die onder den naam, welken men hierboven vermeld vindt in eenige verzamelingen is te vinden, lijkt wel iets op de misschien beter bekende Kleinia pendula. Deze gelijkenis wordt vooral veroorzaakt door de zeer geringe afmetingen

der blaadjes bij deze twee soorten. Door de bloemhoofdjes, die ook hier eindstandig en levendig rood gekleurd zijn, wordt de gelijkenis nog versterkt, bij de afgebeelde soort is de bloeiwijze echter aanzienlijk grooter.

Door de kantige vorm der stengels doet de plant op het eerste gezicht aan een *Stapelia* denken.

De cultuur van dit gewas is even eenvoudig als die der andere *Kleinia*'s.

Veel vocht en een koude standplaats verdraagt de plant in den winter niet.

Men houde er rekening mede, dat dit één der soorten is die in den zomer bloeien. H.

## OP REIS NAAR EEN DER RIJKSTE CACTUSGEBIEDEN TER WERELD.

(Vervolg.)

### II.

Veertien dagen bracht ik in 't gebergte door. Ik kon tot de sneeuwgrens stijgen, 5700 M. boven den zeespiegel, gelukkig zonder veel aan de Puno te lijden, wat ik toeschrijf als positief gevolg van mijn zieke longen, die daar grondig heelden. Voor een gezond mensch met gezonde longen, en zonder het kauwen der opwekkende cocabladeren beschouw ik het verblijf op die hoogte voor hoogst gevaarlijk.

De resultaten van dezen bergtocht waren zeer bevredigend. Van groote planten waren het o.a.: *Oreocereus Irigoyeni*, een variëteit(?) van *O. Trollii* en *Lobivia(?) Bruchii nevalis*. Aan dwergplanten vond ik op elken bergketen een andere *Rebutiasoort*.

Verzameld werden o.a. meer dan 50 verschillende *Rebutia*'s, welke geheel van de anderen afweken.

Zij kwamen voor tot de sneeuwgrens.

De op de grootste hoogte gevonden plant noemde ik *Rebutia Einsteinii (Rebulobivia Einsteinii Fric)*, waarvan ik slechts één plant kon vinden.

Op deze hoogte is iedere schrede, ja elke beweging, met groote gevaren verbonden.

In Europa aklimatiseerden deze planten uit het hooggebergte uiterst moeilijk.

De planten, welke in haar vaderland kleine, nauwelijks één c.m. groote kogeltjes waren, hebben zich bij ons ontwikkeld tot eenige decimeters groote groepen. Zij werden aanvankelijk veel door schimmels geteisterd, meermalen is bij mij de geheele teelt in enkele dagen afgestorven. Deze planten leven daar in symbiose met een schimmel, hier wordt deze echter haar vijand. De lastigste van alle was *Reb. Einsteinii*, doch zij alleen heeft alle moeite en zorgen beloond. Na vierjarigen kweek heeft ze voor de eerste maal gebloeid; goudgeel, uit glanzig brons-zwarte knoppen.



*Rebutia Einsteinii.*  
(*Rebulobivia Einsteinii* Fric.)

Gemakkelijker was de aklimatisering van *Lobivia Haageana*, welke thans reeds algemeen bekend is en eerst als *Rebutia Haagei* beschreven werd. Deze plant groeide in de nabijheid van onze primitieve nederzetting in de bergen, daar waar de lastdieren moesten blijven. Dit oord is sterk radio-actief, 't kompas en ook de barometer waren voortdurend onrustig.

Aan de op deze wijze zichtbaar geworden natuurkrachten moet ik de groote bloemkleur-variaties dezer soort toeschrijven.

Daar deze plaats erg vulkanisch was en geheel geïsoleerd lag,

schijnt het bijna uitgesloten, dat deze variaties door kruising ontstaan zijn. Ik heb er minstens 18 kleurenvariaties kunnen vaststellen.

Daar groeiden in wijde omgeving, de reusachtige *Trichocereus pasacana* niet meegerekend, geen andere cactussen. Bovendien zijn er op deze groote hoogte vrijwel geen insecten welke bestuiving kunnen veroorzaken.

Van mijn hoog standpunt aan den bergtop zag ik neer in de wijde,



*Lobivia Haageana*. „Chamäleon“.  
(*Rebulobivia Haagei* Fric.)

ontelbare ondoorzochte bergketens en dalen. Al deze bergen bleken minstens één nieuwe *Rebutia*, één nieuwe *Lobivia* of daaraan verwante soort en één nieuwe *Parodia* op te leveren.

A. V. FRIC - Praag.  
(Vert. R. Sieperda, Harlingen.)

### EEN GOED EN GOEDKOOP CACTUSKASJE.

Een vijftal jaren geleden kreeg ik van een liefhebber een zestal kleine cactussen cadeau. Als plantenvriend was ik daar bijzonder blij mee. Maar waar moest ik die dingen laten? Het was al tegen

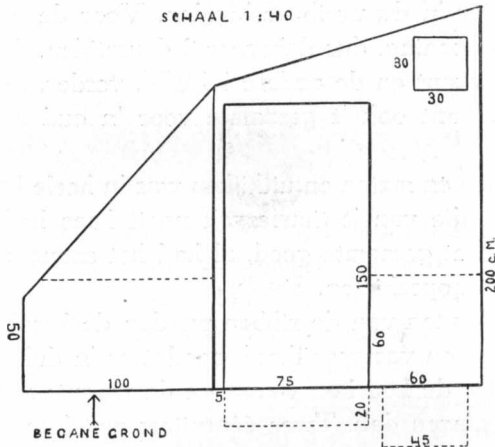
den winter. Zou ik ze op de vensterbank in de huiskamer zetten, dan kwamen ze geregeld onder het stof.

Op zolder had ik, uit den tijd van mijn aquarium-liefhebberij, nog enkele aquariums staan. Eén daarvan,  $60 \times 40 \times 50$  c.M., sjuowde ik naar beneden, bedekte den bodem met 'n flinke laag zeezand, en daar gingen de potjes in. De vensterbank verbreedde en versterkte ik, en daarop kwam het heele geval te staan, afgesloten door 'n deksluit.

Wat heb ik dien eersten winter al van mijn plantjes genoten!

Door aankoop, cadeau krijgen en ruilen groeide mijn rijkdom zoodanig, dat ik die in 't voorjaar niet meer bergen kon.

Geen nood: ik prutste in den tuin 'n bakje in elkaar, en daarnaar



verhuisden de gevoeligsten. De anderen mochten eind Mei naar buiten in den vollen grond.

En al maar door groeide mijn bezit. En al maar grooter werd mijn genot.

Maar nu en dan vroeg ik me af: hoe moet dat nu in den komenden winter? Waar zal ik er dan mee blijven?

Ik prakkezeerde en prakkezeerde en... eindelijk kreeg ik 'n idee.

Vroeger had ik raskippen gefokt voor de tentoonstelling. En daarvan waren in den tuin nog twee flinke hokken met rennen overgebleven.

Als ik nu één hok eens afbrak, heel voorzichtig, dan had ik materiaal voldoende voor een tamelijk cactuskasje. De groote éénruiters van de rennen konden volop glasvlakte leveren.

Zoo gezegd, zoo gedaan.

Wekenlang in mijn vrijen tijd was ik er zoet mee om het hok met ren te sloopen en de roestige spijkers uit te trekken.

Toen de Augustus-vacantie aanbrak, lag alles klaar voor de nieuwbouw: 'n flink aantal ribben van  $4\frac{1}{2} \times 7\frac{1}{2}$  c.M. en een heele massa halfduimsche kraalschroten.

Een 20 M. van mijn huis, achter in den tuin, moest het bouw-  
werk verrijzen, met het front naar de woning, d.i. recht naar het  
Zuiden.

Ik begon met het geraamte. Voor den achterwand 2 ribben, 2 M. uitstekend boven den grond en 1.75 M. van elkaar; 1,40 M. naar voren, 2 ribben, 1,60 M. boven den bodem; en weer 1 M. verder 2 idem 50 c.M. boven 't grondvlak. Elk paar gelijke ribben werd van boven door 'n dwarsrib verbonden. Voor de deur kwam aan één zijkant 'n opening, dus daarvoor 2 deurstijlen, de eene 60 c.M. van den achterkant en de andere 75 c.M. verder. Aan den tegenovergestelden kant ook 't geraamte voor 'n oud raam van  $50 \times 100$  c.M.

Al dat passen en meten en uitkijken was 'n heele karwei voor een schoolmeester, die van 't timmervak nooit kaas had gegeten.

Toch lukte het geraamte goed, al had het emmers zweet gekost. Nu kon ik gaan opschieten.

Aan beide kanten van de ribben werden de kraalschroten in elkaar geschoven en vastgespijkerd, zoodat er 'n dubbele wand ontstond, die beter de kou kon weren en de warmte vasthouden.

En nu het glazen dak. Twee éénruiters met hun lijsten kwamen bovenop, rustend op ribben. Twee andere idem op den schuinen voorkant zoodanig, dat ze iets schoten onder de twee bovenste. Met enkele lange houtschroeven worden de ramen vastgezet, de spleet tusschen boven- en onderruiten met 'n paar latjes en stopverf dichtgemaakt en..... het dak was ook alweer in orde. Daarna de deur (van 't oude kippenhok) er aan gehangen en de heele buitenbouw was klaar.

Nu kwam de inrichting van binnen aan de beurt.

Van de deur tot aan den tegenoverstaanden kant werd een stuk grond uitgegraven, de bodem daarvan met 'n laag oude steenen bedekt en daaroverheen een laagje cement, n.l. 1 deel cement op 4 deelen scherp zand. Langs de zijkanten 'n 20 c.M. hoog muurtje van oude steenen, met cement glad gestreken. Zodoende kreeg ik 'n gang van 75 c.M. breed, waarin men met 3 à 4 man best staan

kan, en waarin ik zelf, die een zesvoeter ben, ook geen gevaar liep aanhoudend mijn hoofd te stooten.

Aan den voorkant kwam een tablet, 75 c.M. breed, over de heele lengte, 60 c.M. boven den beganen grond en 15 c.M. van de ramen af, zoodat op den grond daaronder ook nog aardig wat licht kwam. Tegen den achterwand kwam 'n tablet van 55 c.M. breedte.

In den hoogsten hoek bovenaan maakte ik aan beide zijkanten 'n luikje van  $30 \times 30$  c.M. voor de ventilatie.

En zoo had ik na een heele vakantie hard zwoegen mijn kasje kant en klaar.

Over de verwarming een volgenden keer.

Ik heb alleen nu willen aantoonen, hoe men zonder veel uitgaven in zijn tuin zelf een kleine serre inrichten kan.

Oudenbosch.

J. J. v. d. HORST.

## BEHANDELING VAN ONZE MESEMS.

### *Februari.*

We winnen deze maand al veel aan licht. Onze Mesems behandelen we echter nog steeds, zooals in de vorige maand is aangegeven. Droog, koel en veel luchten.

In Februari wordt de zoogenaamde rustperiode der planten omgezet in uitwendigen arbeid. De planten gaan neiging vertoonen tot groei, maar tevens kunnen zich, vooral in deze maand rottingsverschijnselen voordoen. Hierop dient dus gelet te worden. Als steeds de planten nazien op ongedierte.

De meeste soorten Lithops, Dintheranthus, Lapidaria, Argyroderma en anderen laten hun nieuwe bladparen goed zien. Deze nieuwe groei gaat ten koste van de oude bladparen van het vorige jaar en mag ons dus niet in verzoeking brengen de planten water te geven. Dat doen we pas in de volgende maand. En al zijn de oude bladparen soms reeds sterk ingeschrompeld, dan mogen ze toch niet weggenomen worden, tenzij zich rottingsverschijnselen vertoonen. Eerst veel later, als alle oude bladresten tot dunne huidjes zijn weggeteerd, worden deze voorzichtig verwijderd. Zaailingen van het vorige jaar krijgen nu om de 3 à 4 dagen wat warm water.

Zij, die tegen het einde van de maand willen zaaien, kunnen nu hun zaaiaarde gereed maken. Goed fijngezeefde bladaarde wordt gestoomd. Sommigen stoomen de bladaarde, totdat de thermometer



100° C. aanwijst, of, wanneer men geen thermometer heeft, verhit men de aarde, totdat een aardappel er in is gaar geworden. Ik geloof niet, dat dit noodig is. Verhit men de aarde, onder voortdurend omroeren, zoodanig, dat ze met den bovenkant van de hand niet meer is aan te raken, dan is het zichtbare ongedierte allemaal gedood. De aarde moet goed vochtig, dus niet nat en niet droog, in een pannetje verhit worden en met een lepel worden omgeroerd; dat gaat best; groote hoeveelheden aarde hebben we meestal niet noodig. Daarna mengen met goed gewasschen en gedroogd, niet al te grof zand. Geen duinzand nemen, dit slaat de aarde spoedig dicht. De verhouding van het aardmengsel is half om half, men kan ook wat minder zand nemen. Geen bijmenging van kunstmest, koe-mest, kalk of houtskool. Dus alleen bladaarde met zand. Na ongeveer acht dagen is gestoomde bladaarde gereed voor het gebruik.

Men kan ook later zaaien dan omstreeks 1 Maart. Men moet er dan evenwel rekening mede houden, dat de algengroei, dat is het groen worden der aarde, ongeveer half April optreedt. Men kan zaaien in houten kistjes, in bloempotten enz., doch het beste is in platte poreuse schalen of zaaipannen, welke voor het gebruik goed schoon gemaakt zijn. De meeste zaden zijn besmet. Het eenvoudigste is de zaden te wasschen in een kopje lauw water; goed omroeren met een lepeltje, de zaden uitscheppen en met een vinger voorzichtig droogwrijven op het binnenvlak van de hand. Daarna uitstrooien op het bestemde vakje van bloempot of zaadbak. Goed warm water laten opzuigen, totdat het bovenzak van de aarde vochtig is, verder de aarde steeds matig vochtig houden. Een glasplaat over de zaaipan leggen, doch deze niet kalken. Bij te veel zon een stuk papier voor de zaaipan zetten. Velen van ons zaaien in de huiskamer, wat heel goed gaat, overdag krijgen de zaaipannen een plaats voor het raam, 's avonds bij de kachel. Bodemwarmte is heusch niet noodig. Ik doe het al jaren zoo. De meeste Mesemzaden behoeven geen hooge kiemtemperatuur. Na het kiemen der zaden wat lucht geven door de glasplaat iets te verschuiven. Kiemplantjes van *Dintheranthus*, enkele *Lithops*soorten bijv. *L. olivacea*, *Vanzijlii*, in het algemeen de lichtgekleurde *Lithops*soorten, ook *Lapidaria* houden we direct wat droger. Het zaaien van *Argyroderma* is een dankbaar werk, omdat het zaad steeds voor bijna 100 % opkomt en het verdere opkweeken ook vrij eenvoudig is. Hetzelfde is het geval met *Didymaotus*. Goede opkomst is altijd zeker. Zaailingen van *Didymaotus* zijn in het eerste jaar harde groeiers, zij ver-



dragen in den zomer buiten gezet, veel regen. Het eerste stel bladeren blijft meestal groen, wordt soms iets bruinachtig rood. Lukt het overwinteren, wat in een kas allicht beter zal gaan, dan in huis, dan worden de volgende bladparen grijsachtig en schijnt de houdbaarheid van de plant meer verzekerd. Louise Bolus te Kaapstad zegt, dat men zaailingen van *Didymaotus* 2 à 3 jaar in het leven kan houden. Dr. Tischer schreef me, dat het hem nog niet gelukt was, *Didymaotus* den winter door te krijgen. Ik heb nu vier planten, die hun vierde levensjaar zijn ingegaan, restant van  $\pm 250$  opgekomen zaden.

Ophthalmophyllum in Februari gezaaid, begint in Juni het eerste bladpaar te vertoonen.

*Lithops Ursulae*, sijn. *Lithops Jacobseniana* Schw. Door den Heer W. Janz te Rotterdam, den bekenden cactuskweker, werd ongeveer een half jaar geleden een nieuwe *Lithops* ingevoerd, onder den naam *Lithops Ursulae*. Deze plant is het eerst gevonden door Mej. Ursula Blank. Volgens Triebner te Windhoek was met Prof. G. Schwantes afgesproken, de plant *Lithops Ursulae* te noemen; zij is daarom door den Heer Janz onder dien naam in den handel gebracht. Zonder eenige reden op te geven, heeft Prof. Schwantes zich niet aan de afspraak gehouden en is de plant *Lithops Jacobseniana* Schw. genoemd.

Het is een zeer mooie plant, waarvan de prijs door den Heer Janz in Succulenta geannonceerd, veel billijker is dan in een Duitse prijscourant.

Ik hoop binnenkort een beschrijving van de plant te kunnen geven, zoo mogelijk met afbeelding.

F. SWÜSTE.

### HET LEEKENHOEKJE.

Correspondentie over deze rubriek s.v.p. te richten tot J. M. van den Houten, Mathenesserlaan 364a, te Rotterdam.

Februari.

Aan weersvoorspellingen zullen we ons maar niet wagen, laten we ons gelukkig prijzen, dat we tot heden zoo'n zachten winter hebben gehad. Het kost ons minder aan stoken en onze planten lijden

geen kou. Veel werk is er in onze verzameling nog niet te doen, met zaaien en andere voorjaarswerkzaamheden hebben we nog al den tijd en zoo zouden we dan deze pagina in hoofdzaak willen besteden aan het beantwoorden van enkele vragen in de hoop, dat anderen er evenzeer hun voordeel mee zullen kunnen doen. Daar is dan allereerst de heer Th. D. te U. die zou willen weten of blauwe klei voor toevoeging aan de grond te gebruiken is. Nu is het samenstellen van een geschikt grondmengsel een kwestie van probeeren, en voor een deel afhankelijk van plaatselijke omstandigheden. Tegen blauwe klei bestaat o. i. geen bezwaar, mits die goed is uitgevroren, althans goed gelucht en flink fijn gemaakt, zoodat ze geen bonken vormt. Wij zelf maakten vaak gebruik van molshopenklei, die we in het voorjaar verzamelen, maar wie in het diluviale deel van Nederland woont, kan met evenveel succes leem gebruiken. De scheikundige samenstelling van al deze grondsoorten is verschillend, doch het komt er in hoofdzaak op aan, dat ze geen schadelijke bestanddeelen bevatten en de structuur van den grond helpen verbeteren.

Zand alleen is te los en bevat bijna geen voedsel, klei alleen is te vast en laat geen lucht door, humus alleen houdt te veel vocht vast enz., doch alles dooreen gemengd geeft juist de gunstigste groeicondities.

Een tweede vraag betreft de plaats van de planten. Deze staan in een onverwarmd zomerkasje. Bij vorst wordt gedekt met rietmatten en verwarmd met een petroleumlampje. We maken hieruit op, dat het hier slechts een kleine ruimte betreft en daar deze winter nog slechts enkele vorstdagen heeft opgeleverd, zal het wel meevallen. Toch zijn we ten opzichte van het gebruik van petroleumverbranding in een open ruimte niet zoo erg optimistisch gestemd. Theoretisch zou een dergelijke verbranding slechts waterdamp en koolzuur moeten opleveren, doch iedereen weet, dat er altijd bij petroleumverbranding een vieze lucht valt waar te nemen, een gevolg van de ontstane vluchtige koolwaterstoffen en andere verbrandingsproducten. Daarbij komt, dat het vormen van waterdamp in zoo'n beperkte ruimte ook al minder gewenscht is en we zouden er voor zijn, dat lampje maar weg te laten en de bedekking 's nachts en bij vorst zwaarder te nemen, door er zoo noodig nog een oude deken en een zeil bij te leggen. Wil men toch eenige warmte toevoeren, dan zou dit kunnen gebeuren door een paar heetwaterkruiken.

Doch is de ruimte wat grooter, dan geeft dit geen effect en is de plaatsing van het kleinste model Salamanderkachel aan te bevelen, met een afvoer naar buiten. Die dingen verbruiken niet veel, ze houden de kas droog en zoodra de temperatuur huiten ongeveer 50° is kan men ze overdag met een enkele briket laten doorbranden om dan tegen den avond weer kolen bij te doen.

Ten slotte nog een derde vraag. Een *Opuntia clavaroides cristata* heeft haar onderstam zien sneuvelen. Wat nu te doen? Natuurlijk onmiddellijk van haar rottende onderstam ontdoen en zuivere snijvlakken maken. Dan laten drogen. Men kan hier houtskoolpoeder of droog schuurzand voor nemen. Blijkt het dat de rotting niet door gaat, dan vormt zich al spoedig een laagje wondweefsel en kan men de cristaat zoo wel een poosje laten liggen. We zoeken nu een nieuwe *Opuntiaschijf* voor ze uit, die we stekken en in een potje aan het wortelen brengen. Pas als deze schijf goed is aangeslagen en daar gaat stellig in dezen tijd wel een maandje mee heen, kan men begin Maart een nieuwe enting probeeren. In het volgende nummer komen we op enkele manieren van enting nog eens terug.

Er rest ons nog een zeer uitvoerig schrijven te beantwoorden van den heer J. J. v. d. H. te Oudenbosch, dat voornamelijk gaat over hybridisatie, doch hieraan willen we liever in een der volgende nummers een apart artikel wijden.

---

## JAARVERSLAG 1935.

Nu het jaar 1935, het zeventiende levensjaar van *Succulenta* weer achter ons ligt, willen wij de voornaamste gebeurtenissen van dit jaar in herinnering brengen.

Toen wij bij den aanvang van 1935 moesten vermelden, dat een viertal Kringen waren opgeheven, spraken wij de hoop uit, dat hierdoor de rust en de vrede in onze Vereeniging zouden terugkeeren. Deze hoop is vervuld; aan het jarenlang geharrewar met de leden der oppositie is een einde gekomen; met voldoening kunnen wij verklaren, dat in het jaar 1935 tusschen bestuur en leden van *Succulenta* geen enkele wanklank is vernomen.

Intusschen is Nederland een tweede Nederlandsche Ver. v. Vetplantenverzamelaars rijk geworden, die zich „Nederlandsche Vereeniging van Liefhebbers van Cactussen en Vetplanten” noemt. Wij kunnen niet anders dan dit feit betreuren, hoewel het als een niet te vermijden verschijnsel in het vereenigingsleven beschouwd moet worden.

Kent u in Nederland of daarbuiten een vereeniging, welke tien of vijftien jaar bestaat en waarin niet een groep van leden is opgestaan, die, ontevreden met de bestaande toestanden, veranderingen, welke zij verbeteringen noemen, willen in-

voeren om, wanneer de meerderheid in de bestaande vereeniging zich daartegen verklaart, een nieuwe organisatie te stichten? Men behoeft niet eens veel moeite aan de beruchte splijtzwam te besteden om deze woekerplant welig te zien gedijen.

Wanneer men de laatste voorstellen der vroegere oppositie, die als een ultimatum golden, naleest; zij zijn te vinden in de October-aflevering van 1934, weet men, dat de bestuursleden der Kringen, die deze voorstellen inzonden, slechts het belang der Kringen wenschten te dienen. Zij wilden het karakter onzer Vereeniging geweld aandoen om het naar hun inzichten te vervormen.

Het bestuur van Succulenta gevoelde zich verplicht en had zich tot taak gesteld het karakter van Succulenta ongeschonden te bewaren, waarbij het onder meer het orgaan der Vereeniging, het maandblad Succulenta als de voornaamste levensuiting der Vereeniging wilde blijven beschouwen. Het bestuur hoopt ook in de toekomst op dezelfde wijze de belangen der Vereeniging te kunnen blijven behartigen, daarin gesteund en bijgestaan door de leden.

Wij willen in verband met het voorgaande onzen hartelijken dank betuigen aan die leden, die in het afgelopen jaar werkzaam waren in het belang van Succulenta, die het bestuur met raad en daad hebben bijgestaan, nieuwe leden hebben geworven of artikelen voor het maandblad hebben ingestuurd. Met groote dankbaarheid vermelden wij, dat een der Haagsche leden een belangrijk aantal planten en zelfgewonnen zaad aan onze Vereeniging ten geschenke gaf, welke belangeloosheid een voordeel van bijna honderd gulden opleverde. Dat dit goede voorbeeld navolging vinde! Een woord van dank willen wij ook richten tot den Haagschen Kring, die een bedrag van vijftig gulden afstond ten behoeve van de Vereeniging.

Hoewel ik daarmee het terrein van den penningmeester betreed, kan ik niet laten een woord te wijden aan de financiën van onze Vereeniging. Deze hebben ons in het afgelopen jaar veel zorgen gebaard. Een groot aantal leden bleef nalatig in het betalen der contributie, zij lieten zich de eerste helft van het jaar het orgaan toezenden; zij hadden het lidmaatschap niet opgezegd, doch toen de quitanties werden aangeboden, weigerden zij te betalen.

Wat te denken van leden, die in Mei een adresverandering opgeven, waarna het orgaan naar het nieuwe adres wordt verzonden, terwijl zij in Juni de post-quitantie weigeren, voorzien van hun handteekening en de woorden: „sinds lang geen lid meer”. Wat te denken van personen, die boeken uit de bibliotheek laten komen en als korten tijd daarna de quitantie voor het lidmaatschap wordt aangeboden, daarop vermelden: „Heb bedankt”. Wat te denken van den Heer G. W. d. D. te Amsterdam, die in Januari 1935 schrijft, dat hij lid wenscht te blijven, die boeken leent uit onze bibliotheek en wanneer op betalen wordt aangedrongen, eenvoudig niet aan deze verplichting voldoet, terwijl hij nog een briefkaart schrijft, waarin hij erkent de contributie schuldig te zijn. Wat ten slotte te denken van den Heer P. H. L. te Laren, die als lid op de Algemeene Vergadering verschijnt, de presentielijst teekent, deelneemt aan de besprekingen, zijn stem uitbrengt, waarna door dit verdienstelijke lid het lidmaatschapsgeld niet werd voldaan ook niet na herhaalde aanmaningen.

Dit verschijnsel, niet bedanken en het toegezonden orgaan aannemen, doch als het op betalen aankomt, hieraan geen gevolg geven, is niet nieuw. Tevergeefs verzoekt het bestuur ieder jaar niet met bedanken te wachten, totdat de quitantie

voor het lidmaatschap wordt aangeboden. Misschien is het daarom raadzaam in het vervolg op dit punt minder lankmoedig op te treden dan tot dusver in onze Vereeniging gewoonte was. In den loop van 1935 moesten ongeveer 100 leden als wanbetalers worden geschrapt.

In Januari van het afgelopen jaar werd het orgaan verzonden aan 830 personen in September aan 780 en in December aan 730, daar slechts laat in het jaar tot het royeeren der leden in Nederlandsch-Indië en in het buitenland werd overgegaan.

Op het eind van 1935 hebben 160 personen voor het lidmaatschap bedankt. Dit groote aantal is te wijten aan de moeilijke financieele omstandigheden, waarin helaas zeer velen verkeerden. Als reden voor het bedanken werd opgegeven: werkeloosheid, moeilijkheden in zaken, inkrimpen van het bedrijf, ontslag, vermindering van inkomen, persioen of wachtgeld; waarlijk het lezen der bedankjes is geen opwekkende lectuur en geeft een treurig beeld van den tijd, dien wij beleven.

Het orgaan werd in Januari 1936 toegestuurd aan 651 personen, 618 binnenland en 33 buitenland, hierbij zijn inbegrepen een aantal bewijsnummers aan adverteerders. Aan het bestuur der buitenlandsche zustervereeningen wordt het orgaan gratis verstrekt in ruil voor de publicaties dezer vereeningen, terwijl ons maandblad ook kosteloos verzonden wordt aan een twintigtal bibliotheken en botanische instellingen.

In het afgelopen jaar werd door 737 personen contributie betaald.

Door het bestuur werd de grootste zuinigheid betracht, aan bestuurskosten werd een minimum besteed. De zomervergadering werd achterwege gelaten.

De jaarvergadering vond plaats op 23 Februari te Utrecht. Op deze vergadering werd ondergeteekende tot secretaresse gekozen ter vervanging van Mejuffrouw M. C. K a r s t e n, die benoemd tot redactrice van het Weekblad der Kon. Nederl. Maatschappij voor Tuinbouw en Plantkunde, niet langer tijd kon vinden het secretariaat van Succulenta waar te nemen.

Wij willen hierbij nogmaals met waardeering het vele werk herdenken, dat Mejuffrouw K a r s t e n in den loop der jaren in het belang van Succulenta heeft verricht.

Op de jaarvergadering werd een verandering gebracht in de wijze van stemmen; de voorstellen, die op een Algemeene Vergadering gehandhaafd blijven, worden na publicatie van een verslag, aan een referendum onderworpen. Het stemmen bij opdracht vervalt dus. Bestuursleden worden door de Algemeene Vergadering gekozen.

Op 1 April heeft de Heer S. P. C. v a n R o m u n d e zeer tot ons leedwezen, wegens drukke werkzaamheden het penningmeesterschap van onze Vereeniging neergelegd, dat hij sinds 1 Juni 1930 met groote nauwgezetheid had waargenomen. Het bestuur was zoo gelukkig den Heer B. Th. K r a b b e n d a m bereid te vinden het penningmeesterschap voorloopig te willen vervullen.

In de commissie tot kasverificatie werden benoemd de Heeren B. Th. K r a b b e n d a m, A. v a n M e e r t e n en T. H e r m s e. Door een samenloop van omstandigheden, het aftreden van den Heer R o m u n d e en de ziekte van een der kascommissieleden werd de rekening en verantwoording later dan gewoonlijk gecontroleerd en in orde bevonden.

In het afgelopen jaar werden door het secretariaat verzonden 920 poststukken

en wel 580 brieven of briefkaarten, 10 postpakketten en 330 drukwerken.

Wat het orgaan, ons maandblad *Succulenta*, in 1935 betreft, wij mochten van verschillende zijden zeer waardevolle medewerking ontvangen. Vooral moet genoemd worden het prachtige artikel van den Heer P. Wagenaar Hummelinck: „Over het voorkomen van *Acanthocereus pentagonus* op Curaçao met zeven oorspronkelijke, zeer fraaie foto's. Krachtigen steun verleende ons de Heer F. Swüste, niet alleen door het schrijven van de maandelijksche bijdrage: „De behandeling van onze Mesems”, welke in een behoefte voorziet, daar bij velen groote liefhebberij voor het kweeken van de Zuid-Afrikaansche bloeiende steenen bestaat, terwijl de noodige kennis en ondervinding vaak ontbreken, doch niet minder door het publiceeren van verschillende belangrijke artikelen over nieuwe en weinig bekende Mesembrianthema. De goede naam, dien *Succulenta* op dit gebied heeft verworven, toen Mejuffrouw Karsten geregeld over deze plantengroep schreef, wordt nu door den Heer Swüste hoog gehouden.

Het „Leekenhoekje” werd dit jaar verzorgd door den Heer van den Houten, nadat de Heer de Ringh jaren lang deze rubriek voor zijn rekening had genomen. Van verschillende zijden vernamen wij, dat de Heer v. d. Houten de juiste snaren weet te treffen en dat de aanwijzigingen in het Leekenhoekje trouw ter harte worden genomen.

Als altijd stelden de Heeren Bommeljé en Voorwinde hun kennis ten dienste der leden, ook de artikelen van den Heer v. d. Kaay over *Euphorbia*'s en over *Mammillaria*'s waren van belang. Buitenlandsche medewerking ontvingen wij van de Heeren F. W. Reitz te Pretoria en van Dr. A. Tischer te Siegburg.

Het orgaan omvatte 192 bladzijden druks met 57 afbeeldingen. Het werd vakkundig verzorgd door de firma J. van Druten te Utrecht; druk, afwerking en papier waren als altijd voortreffelijk. De Heer Duursma heeft de moeite genomen bij den inhoud den klemtoon van de plantennamen aan te geven, iets waarvoor vele leden hem zeer erkentelijk zullen zijn.

Ons orgaan gaat het achttiende levensjaar in. Wij doen hierbij een beroep op allen, die in vorige jaren het voortbestaan van het maandblad mogelijk maakten door belangeloos bijdragen of foto's af te staan. Het verheugt ons ten zeerste, dat het niet noodig is, onze getrouwe medewerkers ook voor 1936 hiertoe op te wekken; de meesten zonden reeds enkele mooie bijdragen voor den nieuwen jaargang. De Heer Sieperda te Harlingen opent een rubriek over *Rebutia*'s en verwante soorten, welke geïllustreerd zal worden met een veertigtal schitterende foto's; de Heer Harders te 's-Gravenhage deed toezegging geregeld artikelen over *Haworthia*'s te zullen schrijven, eveneens opgeluisterd door mooie afbeeldingen.

Zooals te begrijpen is, kunnen niet alle leden redactioneele bijdragen leveren, wat trouwens ook niet noodig is, doch mogen wij hen opwekken door het weg-schenken van stekken of zaden of door hun propagandistisch woord te trachten nieuwe leden te winnen?

Onze voorzitter, tevens bibliothecaris verzond 160 pakketten, inhoudende 240 boeken. Van twee leden kon hij de geleende boeken, welke zij bijna een jaar lang in hun bezit hielden, slechts met de grootste moeite terug krijgen, de Heer G. W. d. D. te Amsterdam gaf ze eerst terug, nadat de hulp van de politie was ingeroepen. De bibliotheek werd verrijkt met de volgende werken: 1. Middelen tegen

plantenziekten en schadelijke insecten, mededeelingen van den Plantenziektenkundigen Dienst te Wageningen; 2. The Stapelieae door White en Sloane; 3. Die Sukkulenten door H. Jacobsen; 4. Blätter für Kakteenforschung door C. Backeberg; 5. The Water-Balance of Succulent Plants, een publicatie van het Carnegie-instituut.

Naast de bestaande Kringen zijn in het afgelopen jaar vier nieuwe Kringen opgericht en wel in Zuid-Limburg, Middelburg, Amsterdam en Nijmegen. Kring Zuid-Limburg heeft reeds zijn sporen verdiend op het gebied van vergaderen en het organiseren van bijeenkomsten, getuigend van een bloeiend verenigingsleven. Het voorloopige bestuur werd op het eind van het jaar vervangen door een nieuw bestuur onder voorzitterschap van den Heer V. Ploem te Kerkrade. Kring Heerlen mag zich gelukkig achten een der voornaamste Succulentenkenners van ons land, een der oprichters van Succulenta, doorkneed in de geheimen van onze liefhebberij, bereid gevonden te hebben, het voorzitterschap te aanvaarden.

In Middelburg bestond reeds lang een gemeenschap van cactuskweekers. Na het organiseren van een tentoonstelling die buitengewoon goed slaagde en aantoonde welk een hooge trap het kweeken van succulenten in Middelburg en omgeving heeft bereikt, sloten de Middelburgsche liefhebbers zich aan bij onze Vereeniging.

Door een tweetal Nijmeegsche Succulentavrienden werd het oprichten van Kring Nijmegen voorbereid. Wij twijfelen er niet aan of deze Kring zal rustig en standvastig het beoogde doel nastreven in het belang van Succulenta en van onze mooie liefhebberij.

Op het energieke bestuur van den jongen Amsterdamschen Kring rust de moeilijkste taak, doch ook een zeer groote verdienste, wanneer het werk, dat zij, beziel met belangstelling voor onze Vereeniging, op zich namen, met succes bekrond zal worden.

De Kring 's-Gravenhage kwam negenmaal bijeen, waarbij vijfmaal een lezing werd gehouden en driemaal een keuring plaats vond. Een excursie werd ondernomen naar den Hortus botanicus te Leiden en de kweekkerij van den Heer Togni te Voorschoten.

Kring Groningen spant de kroon wat betreft het aantal bijeenkomsten. Geregeld iedere maand werd een Kringvergadering gehouden, waarbij steeds keuringen plaats vonden. Er werden prijzen beschikbaar gesteld voor hen, die het hoogste aantal punten behaalden. Voordrachten werden gehouden door den Heer Duursma en den Heer Swaving; een bezoek werd gebracht aan de kas van Mevr. Klaassens te Paterswolde.

Hiermede ben ik aan het einde gekomen van mijn verslag over het afgelopen verenigingsjaar. Moge het volgende jaar een goed jaar zijn voor Succulenta. In den tegenwoordigen tijd dreigen ideëele belangen voortdurend meer achter te worden gesteld bij de zuiver materieele; laten de leden van Succulenta toonen, dat zij de ideëele waarden van onze Vereeniging hoog willen houden door onze organisatie trouw te blijven en te steunen.

J. J. E. VAN DEN THOORN.



## BOEKBESPREKING.

*Curt Backeberg* og *F. M. Knuth* „Cactus A. B. C.“, Gyl-  
dendalsche Boghandel, København 1935.

Op 31 Dec. 1935 verscheen dit nieuwe Deensche boek, geill. met 143 afbeeldingen. Na een algemeen geografisch en een geschiedkundig overzicht volgt een hoofdstuk over de behandeling der cactussen door den liefhebber, (samen 80 bladz.). De overige 352 bladz. worden ingenomen door systeem- en soortbeschrijving. In 't geheel worden 1365 cactussoorten uitvoerig beschreven, terwijl aan het slot een wetenschappelijke diagnose gegeven wordt van 108 nieuwe, door *Backeberg* zelf ontdekte soorten.

't Geheel geeft den indruk met de meeste nauwkeurigheid te zijn samengesteld, zooals dat trouwens met alle publicaties van *Backeberg* het geval is.

G. D. D.

## RECTIFICATIE.

In het artikel van Dr. *Tischer* in het Januari-nummer 1936 gelieve men de volgende verbeteringen aan te brengen.

Op Bldz. 12 bij den Latijnschen tekst staat 2e regel van onderen: aureau, moet zijn aurea; 4e regel van onderen: calyx 5—6 c.M. moet zijn 5—6 m.M.

Verder begint bldz. 13 met Groot-Namaqualand-Erni.

Dit moet onder den Latijnschen tekst geplaatst worden.

Bldz. 13 regel 9 van boven staat 3—5 c.M., moet zijn 3—5 m.M.  
 „ 13 „ 15 „ „ „ 7—8 c.M., „ „ 7—8 m.M.  
 „ 13 „ 19 „ „ „ 6—7 c.M., „ „ 6—7 m.M.  
 „ 14 „ 9 „ „ „ „ Con. marlothii m. z. Con. Marlothii.

---

INHOUD: *Senecio stapelioides*. — Op reis naar een der rijkste cactusgebieden ter wereld. — Een goed en goedkoop cactuskasje. — Behandeling van onze *Mesems*. — Het *Leekenhoekje*. — Jaarverslag 1935. — Boekbespreking. — Rectificatie.

---